

נוית בראל

ניחוש

אם תמצאי נשמה, תכלי בבקשה לבדוק
 מה מוסיף לחיות בה? שתינו מכירות
 את משחקי הנחוישים של עונת המעבר.
 הסלעים אינם מכים, מים אינם שוטפים
 את כל מה שנתון כנגדם. אינני מספרת לך
 עכשו, אבל אני חכמה בלילה. לפעמים
 אני רואה בחלומי, שכל תו אני יכולה לשיר,
 בכל סלם להתגלגל ולהבלע. ואת אמת
 ותורתך אמת, איזו גלולה, אילו משחות,
 ארון וכלים, בדיוק כמה ארו, עד שירתח.
 השפויים בתוך ביתם, מהלכים ועננים על גבם.

צו

במעלה הרחוב, לקראת מה. איננו רוצים להרחיק.
 אלה אנחנו שעולים מן הקבר והולכים בעולם הזה,
 נלחצים אל לב, שקטים כי הפסיקו לדבר אתנו.
 פעם היה לך אב. תלי מזכרות. הכל נשמר לך. בזכות,
 הרחק, על פי תנועת אצבע, אכן על אכן. מעולם
 לא נחרב מקדש מהר יותר. עכשו ימי הנצח.
 אלו השתיקות להשחת בן. הכתבות חקוקות בשגיאות.
 אינך יודעת לאית את השמות. אך את חושבת שאת
 שומעת טוב. שאף צו אינו טמון אתנו. גם לא הצו שלך.